

Скопаковъ влиза въ съседната стаята, а Гължба отива да отвори.

V.

Влизатъ: Лиляна и Багровъ.

Лиляна (къмъ Гължба, която е въ коридора).

Гължбо, приготи чай!

(После къмъ Багровъ) Защо окъсна?

Багровъ. Успахъ се.

— Пакъ си хайманувалъ тази нощъ!

= Учихъ си ролята до късно.

(Като го хваща за брадата). Ахъ ти, скиталець!.. Не ти вѣрвамъ!..

= (Укорно) Лиляна!

— На мжжъ не вѣрвамъ!

= На мене!

— На артиста.

= Артиста не лъже.

— Ахъ, ти! (спуца се, прегръща го, цѣлува го)

Защо? Защо те обичамъ! Защо, . .

= А мислишъ, че азъ съмъ равнодушень?

— Мжжъ и куче вѣра нѣматъ.

= Обиждай, обиждай!.. Азъ съмъ безсиленъ

да ти се сърдя.

— Каква стихия е любовта! Тя прави хората слѣпи. . .

= Тогавя защо не ми вѣрвашъ, че азъ друга не виждамъ.

— Защото мжжъ има четири очи. Две за жената, която охажватъ и другитѣ за останалитѣ.

= Това е хубаво казано.

— Така, признай се. . . признай се!